

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, avocatul Șchiopu Arcadie în numele părții vătămate Onișcenco Alla, partea vătămată Onișcenco Iuliana, partea vătămată Onișcenco Irina și avocatul acesteia, Rogojan Liubov, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Donciu Ștefan Xxxxx născut la xx.xx.xxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.10.2012 - 27.11.2015;

Instanța de apel: 22.08.2016 - 18.04.2017;

Instanța de recurs: 12.10.2017 - 08.11.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, Donciu Ștefan a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin.(2) lit. a) Cod penal, din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Onișcenco Irina, Onișcenco Alla și Onișcenco Iuliana, atât în partea încasării prejudiciului material cât și a prejudiciului moral, a fost respinsă ca nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Donciu Ștefan a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că la 04 aprilie 2008, activând în funcția de director al „Domax-Con-Prim” srl, în lipsa unei autorizații de demolare și fără consimțământul Alei Onișcenco, chiriașul principal al apartamentului nr. 9 din str. Corobceanu 20, mun. Chișinău, în care mai locuiau și fiicele ei, Irina Onișcenco și Iuliana Onișcenco, acționând prin intenție directă, a dispus lucrătorilor din subordine, executarea lucrărilor de demolare a apartamentului menționat, care au fost executate imediat cu ajutorul tehnicii grele specializate, care a prezentat un pericol real pentru

viața și sănătatea locatarilor acestui apartament, în caz dacă aceștia se aflau în incinta lui.

Potrivit raportului de expertiză nr. 2323 din 25 septembrie 2009, s-a concluzionat că lucrările de demolare a ap. 9 din str. Corobceanu 20, mun. Chișinău au fost executate neautorizat.

Organul de urmărire penală a indicat că distrugând apartamentul vizat, Ștefan Donciu a cauzat părților vătămate Ala Onișcenco, Irina Onișcenco și Iuliana Onișcenco, prejudicii materiale în proporții deosebit de mari, apreciate de către pătimate în valoare de 500 000 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Donciu Ștefan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că sentința de achitare este bazată doar pe argumentele inculpatului și avocatului, iar probele acuzării au fost lăsate fără examinare și apreciere, fapt ce contravine legislației procesual penale.

Faptul demolării apartamentului părților vătămate, a lezat drepturile acestora, și anume cel de proprietate garantat de art. 1 al Protocolului adițional a Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale adoptat în Paris, la 20.03.1952.

3.2. părțile vătămate Onișcenco Irina și Onișcenco Alla, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Donciu Ștefan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu numirea în privința acestuia a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În susținerea apelului părțile vătămate au invocat că probele puse la baza soluției de achitare nu au fost apreciate corect, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel s-a considerat că sentința este ilegală și neîntemeiată.

SRL „Domax-Con-Prim”, în persoana directului Donciu Ștefan, nu a avut un contract încheiat cu SRL „Marr Suger” întru efectuarea lucrărilor de demolare a construcțiilor situate în municipiul Chișinău, str. Corobcean, 20 și respectiv lucrările, fiind neautorizate și efectuate cu încălcarea normelor de asigurare, au condus la distrugerea apartamentului în care locuiau.

Prima instanță, a respins toate cererile părților vătămate privind audierea în cadrul ședințelor de judecată a martorilor, neîntemeiat a refuzat cercetarea probei cu înregistrările video ale acțiunilor inculpatului în timpul demolării bunului imobil.

3.3. *avocatul Șchiopu Arcadie în numele părții vătămate Onișcenco Alla și avocatul Oncea Aureliu în numele părții vătămate Onișcenco Iuliana*, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut vinovat Donciu Ștefan în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, și să se dispună admiterea acțiunii civile cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material și moral în folosul părților vătămate, apelanții motivând că vina inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate a fost dovedită pe deplin prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate de către acuzatorul de stat spre cercetare în instanța de judecată.

3.4. *avocatul Rogojan Liubovi în numele părții vătămate Onișcenco Irina*, care a solicitat anularea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Donciu Ștefan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal și încasarea de la inculpat în folosul Irinei Onișcenco a prejudiciului material în sumă de 326 585 dolari SUA și prejudiciului moral - 6 000 000 (șase milioane) euro.

În susținerea apelului, avocatul a invocat că Donciu Ștefan împreună cu colaboratorii firmei sale, ilegal au pătruns în apartamentul nr. 9 de pe str. Corobceanu 20, mun. Chișinău și au scos careva bunuri, și ulterior l-au demolat.

Procesul penal a avut loc în limba de stat, pe când partea vătămată Onișcenco Irina posedă doar limba rusă și nu putea se înțelege traducerea actelor la momentul familiarizării cu cauza penală. Ultima a prezentat la Procuratura Buiucani un CD, unde s-a înregistrat video demolarea apartamentului lor, însă la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău s-a constatat că CD, care a fost anexat la materialele dosarului penal a fost deteriorat și vizionarea înregistrărilor video nu a fost posibilă.

După demolarea apartamentului, Onișcenco Irina s-a îmbolnăvit din cauza stresului, a încetat să mai doarmă, să mănânce, s-a aflat la tratament în spital. Pe parcursul a 2-3 luni a fost nevoită să locuiască la cunoscuți și în pensionat, să se prezinte în instanțele de judecată pentru stabilirea adevărului și pentru recuperarea locuinței și a bunurilor sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, s-au admis apelurile declarate și s-a dispus casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, potrivit căreia:

S-a încetat procesul penal în baza art. 197 alin. (1) Cod penal în privința lui Donciu Ștefan, pe motiv că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

S-a admis acțiunea civilă înaintată și s-a încasat de la Donciu Ștefan în beneficiul părților vătămate Onișcenco Alla, Onișcenco Irina și Onișcenco Iuliana prejudiciul moral în mărime a câte 20 000 (douăzeci mii) lei pentru fiecare.

Acțiunea civilă cu privire la prejudiciul material produs prin infracțiune, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

4.1. Audiind inculpatul, părțile vătămate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, Colegiul a **constatat:**

Donciu Ștefan, la 04 aprilie 2008, exercitând funcția de director al SRL „Domax-Con-Prim”, în lipsa unei autorizații de demolare și fără consimțământul cet. Onișcenco Ala, chiriașul principal al apartamentului nr. 9 din str. Corobceanu 20, mun. Chișinău, în care mai locuiau și fiicele ei Irina și Iuliana Onișcenco, acționând cu intenție directă, a dispus lucrătorilor din subordine, executarea lucrărilor de demolare a apartamentului menționat și, în rezultat, imediat, cu ajutorul tehnicii grele specializate, l-au distrus, inclusiv fiind distruse și alte bunuri ce se aflau în interior, iar în consecință, le-a cauzat părților vătămate Onișcenco Ala, Onișcenco Irina și Onișcenco Iuliana un prejudiciu material în valoare totală de 500 000 lei.

Cu toate că inculpatul vina în cele incriminate nu a recunoscut, instanța de apel a considerat că vina acestuia se dovedește prin declarațiile părților vătămate și materialele cauzei, inclusiv:

- planul de situație a terenului (vol. I, f.d. 11);
- copia autorizației de desființare nr. 48id/08 din 01 aprilie 2008 (vol. I, f.d. 19);
- copia contractului de antrepriză încheiat între SC „ Domax-Con-Prim” SRL și SRL „Marr Suger” (vol. I, f.d. 20-23);
- certificatul de înregistrare a SC „Domax-Con-Prim” SRL și decizia de înregistrare a acesteia (vol. I, f.d. 24-25);
- certificatul de înregistrare a SC „Domax-Con-Prim” SRL în calitate de subiect de impunere cu TVA. (vol. I, f.d. 26);
- copia anexei la licență a SC „Domax-Con-Prim” SRL (vol. I, f.d. 27);
- actul de inspectare a șantierului de construcții din 06 aprilie 2008, prin care s-a stabilit că, apartamentul nr. 9 a fost demolat complet de firma „Mar Suger” în mod abuziv, firma respectivă neavând nici un drept juridic pentru a demola construcția dată, avariind grav și celelalte apartamente din str. Ștefan cel Mare 131 cu nr. 19,15,12a,21,18 care au un perete comun. Astfel, daunele pricinuite construcțiilor apartamentelor sus numite prezintă un pericol real pentru locatarii din str. Ștefan cel Mare, 131. (vol. I, f.d. 29);
- copia deciziei Consiliului municipal nr. 10/7 - 14 din 07 decembrie 2007 (vol. I, f.d. 87 - 89);
- procesul - verbal de ridicare din 10 august 2008 a dosarului cadastral a bunului imobil situat în municipiul Chișinău, str. Corobcean, 20 pe 81 file; dosarul de inventariere tehnică și registrul bunurilor imobile a imobilului. (vol. I, f.d. 197);
- raportul de expertiză nr. 2323 din 25.09.2009, prin care s-a constatat că lucrările de demolare din ap. nr. 9 din str. Corobceanu 20, mun. Chișinău au fost executate neautorizat, deoarece în autorizație nu este indicat spre demolare pe lângă lista apartamentelor supuse demolării, ap. nr. 9 de pe adresa menționată (vol. I, f.d. 201-203);
- extrasele din conturi (vol. I, f.d. 218-219);
- contractul pentru prestarea serviciului de telefonie fixă (vol. I, f.d. 228);

- copia certificatelor medicale pe numele lui Onișenco A. (vol. II, f.d. 29-43);
- procesul - verbal de examinare a obiectului din 10.08.2012, prin care au fost examinate înregistrările video de pe CD-R, ridicat de la Onișenco Alla. (vol. II, f.d. 118);

- ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de mijloc de probă și de anexare la cauza penală din 10.08.2012; (vol. II, f.d. 119);

- CD cu înregistrările video a bunului de după demolare (vol. II, f.d. 120).

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat că vinovăția lui Donciu Ștefan în săvârșirea faptei criminale constatate, este dovedită total.

Astfel, instanța a menționat că declarațiile părților vătămate Onișenco A., Onișenco I, și Onișenco I, a martorilor Cozma V., Sinelnicova N. în coroborare cu procesul - verbal de examinare a obiectului din 10 august 2012, actul de inspectare a șantierului de construcții din 06 aprilie 2008 și raportul de expertiză nr. 2323 din 25 septembrie 2009, demonstrează cu certitudine că inculpatul, fiind director al SRL „Domax-Con-Prim”, efectuând lucrările de demolare a apartamentelor 2, 3, 7, 8 în baza autorizației de desființare nr. 48id/08 din 01.04.2008 (vol. I, f.d. 19), având încheiat un contract cu Regia „Auto-salubritate” privind evacuarea gunoiului de construcție, în lipsa unei autorizații și contract autentificat notarial cu Onișenco A., chiriașul principal al apartamentului situat în municipiul Chișinău, str. Corobceanu, nr. 9 a dispus lucrătorilor din subordine, executarea lucrărilor de demolare a apartamentului menționat necătând la faptul că acesta nu a fost inclus în autorizația de desființare a imobilului.

Potrivit adresei Primăriei municipiului Chișinău cu nr. 0-281/01-08 din 30 aprilie 2008, după examinarea plângerii lui Onișenco A. din 22 aprilie 2008 s-a constatat că SRL „Domax-Com-Prin” a efectuat lucrările de demolare, după înțelegere, în baza autorizației de desființare nr. 48id/08 din 01 aprilie 2008, cu încălcarea condițiilor speciale în care se efectuează demolarea stipulate în autorizația menționată supra. Acțiuni, în cadrul căreia a fost demolat și apartamentul chiriașului Onișenco A. (vol. I, f.d. 157).

Potrivit raportului de expertiză nr. 2323 din 25 septembrie 2009 s-a concluzionat, că lucrările de demolare a ap. 9 din str. Corobceanu 20 municipiului Chișinău au fost executate neautorizat.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat. Versiunea inculpatului nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală. Apărările invocate sunt combătute prin probele prezentate, relevate și analizate în pct. 17 - 19.

Urmare a considerentelor expuse, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele

componentei de infracțiune prevăzute de norma penală, instanța de apel a calificat fapta reținută în sarcina inculpatului în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, *distrugerea intenționată a bunurilor, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*.

Colegiul a remarcat că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat modalitatea periculoasă a săvârșirii infracțiunii, așa precum este indicat în actul de învinuire, or distrugerea bunului nu este realizată prin metode periculoase așa precum ar fi incendiere, explozie, etc., astfel din învinuire a fost exclus semnul calificativ incriminat - „săvârșite printr-o modalitate periculoasă”.

Soluționând chestiunea cu privire la răspunderea penală a inculpatului, instanța de apel a constatat intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, or infracțiunea prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod penal, conform articolului 16 alin. (2) Cod penal, se clasifică, ca fiind ușoară. Conform art. 53 lit. g) și 60 alin.(1) lit. a) și alin. (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani; prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Raportând starea de fapt constatată la normele generale de drept penal enunțate, inculpatului a fost liberat de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii imputate, pe motiv că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală, soluție prevăzută la art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Soluționând acțiunea civilă, Colegiul a constatat că în rezultatul infracțiunii săvârșite de către Donciu Ștefan, părților vătămate Onișenco Alla, Onișenco Irina și Onișenco Iuliana, pe lângă prejudiciul material produs, le-au fost cauzate suferințe psihice, astfel fiindu-le produs și un prejudiciu moral.

La evaluarea cuantumului prejudiciului moral, instanța a luat în considerație rezultatele infracționale care au influențat considerabil starea psihică a părților vătămate, astfel impunându-se stabilirea în favoarea acestora a unui quantum al prejudiciului moral în proporții corespunzătoare.

Referitor la acțiunea civilă în partea prejudiciului material produs prin infracțiune, s-a apreciat că acțiunea civilă, în partea respectivă, este admisibilă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă, or, în speță s-a constatat cazul când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor materiale cuvenite părților civile, este nevoie de a fi amânată judecarea cauzei, urmând ca asupra cuantumului acestor despăgubiri să hotărască instanța civilă.

Colegiul, analizând conținutul acțiunilor civile, a observat că pretențiile materiale înaintate de Onișenco Alla, Onișenco Irina și Onișenco Iuliana, depășesc vădit valoarea prejudiciului material produs prin infracțiune, precum și, că aceste pretenții nu sunt justificate prin probe corespunzătoare. În atare situație, instanța de apel fiind în imposibilitate de a stabili exact mărimea pagubei materiale cerute de părțile civile, a considerat oportună și rezonabilă soluționarea acțiunii civile în partea respectivă în procedură civilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. *avocatul Arcadie Șchiopu în numele părții vătămate Onișcenco Alla, partea vătămată Onișcenco Iuliana, partea vătămată Onișcenco Irina și avocatul acesteia, Liubov Rogojan*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Donciu Ștefan să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, și admiterea integrală a acțiunilor civile cu încasarea prejudiciilor morale și celui material în mărimea indicată de părțile vătămate în acțiunile civile depuse în instanța de fond.

În motivarea recursurilor, textul acestora fiind identic, se indică că instanța de apel, greșit a reîncadrat juridic fapta săvârșită de inculpat din art. 197 alin. (2) lit.a) Cod penal în baza art. 197 alin. (1) Cod penal. Totodată, părțile vătămate nu sunt de acord cu cuantumul prejudiciului moral stabilit de către instanța de apel.

5.2. *avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea recursului se indică că potrivit Raportului de expertiză tehnică în construcții nr. 332-05-05 din 04.01.2005, *clădirea nu poate fi reparată și necesită să fie demolată. Clădirea poate să se distrugă de la sine în orice moment cu consecințe grave.*

În temeiul acestui Raport de expertiză, prin Decizia nr. 5/27 din 29.05.2005, Pretura sect. Buiucani, mun. Chișinău a decis aprobarea actului de examinare a stării tehnice a apartamentului nr. 9 din str. A. Corobceanu 20, considerat avariat și lipsit de condiții elementare de trai, în urma prăbușirii și ruinării parțiale a construcției de bază a casei.

Dat fiind faptul că infracțiunea prevăzută de art. 197 Cod penal este atribuită la capitolul infracțiuni contra patrimoniului, rămâne neclar cine este proprietarul acestui apartament și prin urmare, cui i-a fost adus prejudiciu prin această infracțiune. Din materialele cauzei rezultă că proprietarul ap. 9 din str. Corobceanu 20, mun. Chișinău este Primăria mun. Chișinău, iar organul abilitat cu drept de administrare a fondului locativ municipal - ÎMGFL. Astfel, proprietarul imobilului distrus, adică Primăria mun. Chișinău, nu a depus vre-o sesizare la organul de urmărire penală, nu a fost atras în proces în calitate de parte vătămată și parte civilă.

După cum reiese din materialele cauzei penale, starea tehnico-sanitară a ap. 9 din str. A. Corobceanu 20, era deplorabilă și lipseau în totalitate utilitățile, familia Onișcenco de mai mulți ani nu locuia în acest apartament și nici nu achita plata pentru serviciile comunale.

Faptul demolării imobilului dat a avut loc din întâmplare și din neatenția mașinistului de excavator în timpul demolării ap. 8 or, având în vedere starea tehnică a ap. 9, nici nu trebuiau depuse careva eforturi în vederea demolării lui.

5.3. Asupra recursurilor declarate, referințe depun:

- *procurorul*, care menționează că judecând cauza, instanța de apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător, corect a încadrat acțiunile inculpatului.

Din conținutul recursurilor se evidențiază că recurenții își motivează contestațiile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, procurorul indică că prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei, încasat în beneficiul fiecărei părți vătămate, este unul echitabil după caz, iar mărimea sumei o consideră una statuată de practica judiciară, aceasta incluzând compensarea pentru tulburările psihice prin care au trecut părțile vătămate.

Cu referire la afirmațiile părților vătămate în partea pretinselor prejudicii materiale neîncasate de către instanța de apel, acuzarea consideră că ultima just și clar s-a expus în vederea admiterii în principiu a acțiunii civile pe acest capăt de cerință și a lăsat a fi soluționat litigiul în ordine civilă pentru a fi prezentat materialul probatoriu ce ar justifica sumele solicitate de părțile civile.

Prin urmare solicită a decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

- *avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului*, care solicită ca recursurile părților vătămate să fie declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Referitor la recursul avocatului Ivan Roșca în numele inculpatului, Colegiul menționează că în susținerea recursului avocatul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă de fapt, din conținutul recursului rezultă dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpatului în cele constatate în acțiunile sale.

În acest context, Colegiul atenționează că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Relevant este și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținută în speță.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că Donciu Ștefan nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii constatate de către instanța de apel, Colegiul consideră că ultima întemeiat a conchis că în cursul judecării cauzei în apel au fost cercetate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Donciu Ștefan în baza art. 197 alin. (1) Cod penal.

Necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate și martorilor care au fost întru totul confirmate prin materialele cauzei cercetate în instanța de apel.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Donciu Ștefan încadrarea juridică prevăzută la art. 197 alin.(1) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de avocat sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Arcadie Șchiopu în numele părții vătămate Onișcenco Alla, partea vătămată Onișcenco Iuliana, partea vătămată Onișcenco Irina și avocatul acesteia, Liubov Rogojan, instanța de recurs, analizându-

le, constată că acestea au textul identic, sunt bazate pe același temei și se invocă aceleași argumente, prin urmare Colegiul se va expune asupra acestora concomitent.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală invocat de recurenți, care prevede că *faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul menționează că ultimii invocând temeiul dat, nu fac nici o motivare sub acest aspect, indicând doar că instanța de apel greșit a reîncadrat juridic fapta săvârșită de inculpat din art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal în art. 197 alin. (1) Cod penal.

Colegiul constată că instanța de apel corect a exclus din învinuirea înaintată lui Donciu Ștefan semnul calificativ încriminat „*săvârșite printr-o modalitate periculoasă*”, or săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 197 Cod penal prin altă modalitate periculoasă, presupune orice altă metodă de distrugere sau deteriorare a bunurilor care reprezintă pericol pentru viața sau sănătatea celor din jur, cum ar fi împrôscarea cu acizi, cu substanțe toxice, provocarea inundației, ș.a., pe când acțiunea de demolare nu reprezintă o metodă periculoasă prevăzută de alin. (2) lit. a) al normei penale menționate.

De asemenea, studiind materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel corect a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă, or de către acestea nu au fost prezentate materiale în vederea stabilirii sumei despăgubirilor.

Instanța de apel corect a observat că pretențiile materiale înaintate de Onișcenco Alla, Onișcenco Irina și Onișcenco Iuliana, depășesc valoarea prejudiciului material produs prin infracțiune, precum și, că aceste pretenții nu sunt justificate prin probe corespunzătoare. În atare situație, instanța de apel fiind în imposibilitate de a stabili exact mărimea pagubei materiale cerute de părțile civile, a considerat oportună și rezonabilă soluționarea acțiunii civile în partea respectivă în procedură civilă.

Totodată, ținând cont de suferințele psihice care au fost provocate părților vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului, corect s-a dispus încasarea prejudiciului moral în sumă a câte 20 000 lei în beneficiul fiecărei părți vătămate.

În acest sens, Colegiul menționează că conform art. 1422 alin.(1) și (2) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.*

Totodată potrivit art. 1423 Cod civil, *mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată și caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului*

prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Astfel, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul. Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile și de circumstanțele cazului.

În aceeași ordine de idei se indică, că criticile formulate de recurenți prin care se invocă aceleași motive ca și în apeluri, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatându-se astfel că recursurile declarate sunt inadmisibile.

Analizând materialele cauzei și hotărârea atacată, Colegiul nu a constatat vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea ei, or, acțiunilor inculpatului li s-a dat o calificare justă, în speță corect fiind aplicate și prevederile art. 60 Cod penal, astfel neexistând nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, avocatul Șchiopu Arcadie în numele părții vătămate Onișenco Alla, partea vătămată Onișenco Iuliana, partea vătămată Onișenco Irina și avocatul acesteia, Rogoian Liubov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Donciu Ștefan*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun